

hvor den skulde bygges, kan jeg kun beklage, at et Foretagende af den Art ikke har faaet Lov til at komme i Gang med den ringe Begyndelse, som var forlangt paa Finantsloven. Hermed skal jeg slutte.

Den fungerende Formand: Da Tiden er saa langt fremrykket, og der ikke kan være Tale om at tilendebringe Forhandlingen idag, skal jeg her standse.

I Løbet af Mødet har jeg fra Folkethingets Formand modtaget tvende Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om midlertidige Forandringer i Loven af 1ste April 1871, indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Sagten og Frebring af visse nyttige Dyr, § 11 og 12, samt Forslag til Lov om Bederlag for Kontorholdsudgifter for forskellige Retsbetjentembeder, med Anmodning om Forelæggelsen her. Forelæggelsen sker herved.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Fredag, Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af:
Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880.

Mødet hævet Kl. 4,35.

To og firfindstyvende Møde.

Fredeagen den 16de Mai Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880.

André: Ved den foreliggende Finantslov, saavel som ved den sidst forelagte er der foregaaet

en Hovedforandring, som jeg vel synes fortjente at tildrage sig stor Opmærksomhed. Den kunde, forekommer det mig, vel opnuentre til den alvorsligste Overveielse, men saavidt jeg veed, har endnu Ingen, hverken i dette eller det andet Thing, henledet nogen særlig Opmærksomhed paa dette Punkt, som jeg derfor med nogle Ord skal omtale. Jeg sigter herved til den totalt forandrede Stilling, som vi nu indtage ligeoverfor Statsgjældsafbetalingen. I en lang Række af Aar, vil det være ærede Medlemmer bekendt, vare vi belempede med forskellige, tilbørlig endog saa meget betydelige Saan, paa hvilke vi efter Laanekontrakterne vare forpligtede til aarlig at præstere store Afdrag. Jeg skal blot i den Henseende minde om dette ene, det bekendte 3 pCts Saan af 1825, hvor vi efter Laanekontrakten hvert Aar skulde anvende omtrent 3 $\frac{1}{2}$ Mill. til Renter og Amortisation. Da Laanet jo lidt efter lidt svandt ind og i de sidste Aar var forholdsvis aldeles ubetydeligt, var i disse Aar den allerførste Del af denne Sum en ligefrem Afbetaling paa vor Gæld. Der var et andet betydeligt Saan, det bekendte Saan fra November 1864, som ogsaa fordrøede overordentlig store aarlige Afdrag. Jeg anser et saadant Forhold for at være overordentlig heldigt. Der er vistnok ingen Sandhed, der er mere ubestridelig end den, at enhver Stat, der ikke vil se sin økonomiske Forsætning fuldstændig ruineret, maa benytte de gode og fredelige Aar, for lidt efter lidt at styrke denne saaledes, at man har Kraft til at modstaa de onde Tider, som efter kortere eller længere Mellemrum sjældent undlade at indfinde sig. Det er derfor, mener jeg, et stort Gode, naar man saaledes tvungent, Aar for Aar, bliver nødt til paa en mærkelig Maade at forbedre sin økonomiske Status. Dette er nu saa at sige fuldstændigt ophørt. Hvad der nu staaar tilbage, er dels den store indenlandske Gæld, paa hvilken intet Afdrag skal ske, dels er det aldeles ubetydelige Poster, og kun paa en eneste af disse skal der betales bestemte aarlige Afdrag, nemlig den lille Rest af 5 pCts Laanet af 1850 i London, som senere er konverteret til 4 pCt., hvorpaa vi nu aarlig skulle afbetale et Beløb af 4,000 Lstrl., hvilket, som det let vil ses, er aldeles uden al Betydning. Jeg tror derfor, at det nok kunde fortjene nogen Overveielse, om det under saadanne Forhold ikke kunde være tilraadeligt noget at formindste vor indenlandske Gæld, der er steget paa en ganske mærkelig Maade. Den var f. Ex. i Aftenhundrede og Halvtredserne 110 Mill. Kroner, om jeg ikke hukker feil, nu er den 155 Mill. Kr. Der er ganske vist et Middel til med et Pennestrøg at formindste den noget, og jeg skulde ogsaa tro, at det kunde være hensigtsmæssigt. Der henligger nemlig for Diebliffet i Reserverfonden 9,700,000 Kr., som man naturligvis kunde flette med et Pennestrøg, men jeg skulde endog saa antage, at det vel kunde fortjene Over-